

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.912 van 9 juni 2000

A. 88.193/VIII-1590

In zake : **1. Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt (VSOA)**

2. DEHUT André,

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF, advocaat,
Guldenvlieslaan 68, bus 9
1060 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
haar Regering.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien de op 2 december 1999 ingediende verzoekschriften, waarbij het Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt (VSOA) en André DEHUT de nietigverklaring vorderen :

- a) van het besluit van 11 juni 1999 van de Regering van de Franse Gemeenschap houdende samenstelling van examencommissies met toepassing van artikel 24 van het decreet van 4 januari 1999 betreffende de bevorderingsambten en de selectieambten;
- b) van het besluit van 24 juni 1999 van de Regering van de Franse Gemeenschap tot wijziging van het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 11 juni 1999 houdende samenstelling van examencommissies met toepassing van artikel 24 van het decreet van 4 januari 1999 betreffende de bevorderingsambten en de selectieambten;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekende partijen de schorsing van de tenuitvoerlegging van die handelingen vorderen;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 25 april 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij de neerlegging van het verslag wordt gelast en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 12 mei 2000;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SIMONART, loco Mr. DE WOLF, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

Op 4 januari 1999 wordt door de Franse Gemeenschapsregering een decreet betreffende de bevorderingsambten en de selectieambten bekrachtigd en uitgevaardigd. Volgens dat decreet kunnen de ambten die in de artikelen 19 tot 21 ervan worden opgesomd alleen worden bekleed door houders van het daartoe vereiste brevet. Wie zulke brevetten wil behalen, moet deelnemen aan opleidingen en slagen voor examens die voor examencommissies moeten worden afgelegd. Artikel 24 van dat decreet regelt de samenstelling en de werkwijze van die examencommissies via bepalingen die als volgt luiden :

“ Art. 24. Op de voordracht van de Vaste Commissie, organiseert de Regering de proeven die elke vormingssessie afsluiten.

De Regering stelt de examencommissies samen en bepaalt hun werkingsmodaliteiten.

Elke examencommissie bestaat uit :

- 1° drie ambtenaren-generaal, aangesteld door de Regering;
- 2° drie leden, gekozen onder het onderwijspersoneel van het onderwijs van de Franse Gemeenschap, titularis van het te begeven ambt of van een bevorderingsambt, door de Regering aangesteld;
- 3° drie personeelsleden van het onderwijs van de Franse Gemeenschap, titularis van het te begeven ambt of van een bevorderingsambt, aangesteld

door de Regering op de voordracht van de representatieve vakorganisatie; elke vakorganisatie heeft ten minste een vertegenwoordiger.

Voor ieder werkend lid stelt de Regering, volgens dezelfde modaliteiten, een plaatsvervangend lid aan, dat enkel zitting heeft wanneer het werkend lid afwezig is.

De examencommissies nemen hun beslissingen bij meerderheid van de aanwezige leden en delen ze mede aan de Regering.

De Regering stelt een secretaris van de examencommissie aan onder de ambtenaren van niveau 1 van de diensten van de Regering.

Na elke proef worden de kandidaten ofwel toegelaten ofwel afgewezen. Er wordt geen enkele rangschikking gemaakt.”.

Artikel 6, eerste lid, van het besluit van 21 mei 1999 van de Regering van de Franse Gemeenschap tot inrichting van de vormingen voor de eerste sessie van de bevorderingsambten en de selectieambten bedoeld bij de artikelen 19, 20 en 21 waarbij vrijstellingen worden verleend en de proeven ter bekrachtiging van de vormingen worden ingericht, in toepassing van de artikelen 23 en 24 van het decreet van 4 januari 1999 betreffende de bevorderingsambten en de selectieambten bepaalt dat er “(...) negen examencommissies (worden) opgericht ter uitreiking van de brevetten van :

1. studieprefect, directeur, directeur in het lager secundair onderwijs;
2. inspecteur (lager secundair, hoger secundair en hoger niet universitair);
3. directeur van een kleuterschool, directeur lager onderwijs, directeur basisschool;
4. administrateur;
5. werkplaatsleider;
6. proviseur, onderdirecteur, onderdirecteur in het lager secundair onderwijs;
7. werkmeester;
8. directiesecretaris;
9. opvoeder-huismeester”.

Op 11 juni 1999 vaardigt de Franse Gemeenschapsregering een besluit uit “houdende samenstelling van examencommissies met toepassing van artikel 24 van het decreet van 4 januari 1999 betreffende de bevorderingsambten en de selectieambten”; bij die handeling, die het eerste onderwerp van het onderhavige beroep vormt, worden de leden en de plaatsvervangende leden van alle genoemde examencommissies aangewezen. Bij een besluit van 24 juni 1999 wijzigt de Gemeenschapsregering een aantal van de aanstellingen waartoe dertien dagen tevoren was besloten; dat is de tweede bestreden handeling;

Overwegende dat naar aanleiding van de omstandigheid dat de statuten van de eerste verzoekende partij op verzoek van de auditeur zijn overgezonden, de verwerende partij heeft aangevoerd dat de verzoekende partijen niet kunnen bewijzen dat ze behoorlijk gemachtigd zijn om voor de Raad van State op te treden;

Overwegende dat de verwerende partij ook betwist dat de tweede verzoekende partij belang heeft om op persoonlijke titel in rechte op te treden;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het VSOA een vakorganisatie is in de zin van artikel 7 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, maar niet in de zin van artikel 8 van die wet; dat ze opmerkt dat de bestreden regeling in casu betrekking heeft op de Franse Gemeenschap en dus, wat de vakbondsvertegenwoordiging betreft, op één van de sectorcomités die krachtens artikel 8 van de genoemde wet zijn opgericht; dat volgens de verwerende partij daaruit volgt dat de eerste verzoekende partij geen representatieve vakorganisatie is in de zin van artikel 24, derde lid, 3°, van het genoemde decreet van 4 januari 1999; dat de verwerende partij daaruit afleidt dat de verzoekende partijen, voorzover zij zich op hun prerogatieven als vakbond beroepen, geen blijk geven van het vereiste belang om voor de Raad van State op te treden;

Overwegende dat de verwerende partij ook van oordeel is dat uit het betoog zelf van de verzoekende partijen over de ontvankelijkheid van hun beroepen blijkt dat de bestreden besluiten conform artikel 24 van het decreet van 4 januari 1999 zijn; dat ze opmerkt dat de discriminatie, als die eventueel in het spel is, niet schuilt in de bestreden besluiten maar in het decreet zelf waarover aan het Arbitragehof geen enkele prejudiciële vraag is gesteld;

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel ontleen aan schending van artikel 24 van het decreet van 4 januari 1999, de artikelen 7 en 17 van de wet van 19 december 1974 en de artikelen 10, 11, 24 en 26 van de Grondwet; dat de verzoekende partijen de Gemeenschapsregering verwijten dat ze artikel 24 van het decreet van 4 januari 1999 heeft overtreden door de twee bestreden besluiten uit te vaardigen zonder hen eerst te hebben geraadpleegd en zonder hen de gelegenheid te hebben gegeven om een lid aan te wijzen binnen alle examencommissies die zich kunnen uitspreken over de examens die ter afsluiting van de opleidingen worden georganiseerd; dat zulk een werkwijze volgens hen bovendien in strijd is met de artikelen 7 en 17 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel; dat de verzoekende partijen van oordeel zijn dat de bestreden handelingen in strijd zijn met artikel 26 van de Grondwet, voorzover ze hen verhinderen om het doel van hun vennootschap en hun belangen naar behoren te verdedigen en te bevorderen; dat ze voorts betogen dat de bestreden handelingen indruisen tegen de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet, aangezien ze ten opzichte van andere

vakorganisaties een verschil in behandeling creëren dat niet objectief en redelijk kan worden verantwoord;

Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar haar betoog in verband met de ontvankelijkheid van de beroepen;

Overwegende dat de auditeur, die het onderzoek van de exceptie verbindt met dat van het eerste middel, oordeelt dat het begrip “representatieve vakorganisatie” kennelijk aan de voormelde wet van 19 december 1974 is ontleend; dat hij opmerkt dat dit begrip niet wordt gepreciseerd of niet restrictief wordt uitgelegd in het decreet zelf of de parlementaire voorbereiding ervan; dat volgens hem, wil men niet strenger of restrictiever zijn dan de decreetgever zelf, ervan uitgegaan moet worden dat, opdat een vakbond als representatief in de zin van het decreet van 4 januari 1999 kan worden beschouwd, het voldoende is dat de vakorganisatie representatief is in één van de twee betekenissen die de wet van 19 december 1974 aan dat begrip geeft; dat de auditeur voorts aanvoert dat sommige ambten die in artikel 24 van het decreet van 4 januari 1999 worden genoemd, onder bepaalde voorwaarden ook door personeelsleden van het gesubsidieerde onderwijs kunnen worden bekleed;

Overwegende dat de verwerende partij, die opkomt tegen de interpretatie die de auditeur-rapporteur aan artikel 24 van het voornoemde decreet heeft gegeven, in haar pleidooi opmerkt dat de bestreden regeling niet kan worden beschouwd als een vorm van inmenging van haar kant in de organisatie van het gesubsidieerde onderwijs en dat de vertegenwoordiging van de eerste verzoekende partij in de opgerichte examencommissies dus niet gewettigd is; dat de loutere omstandigheid dat sommige ambten in kwestie - inspecteur artistieke vakken in het kunstonderwijs en inspecteur technische vakken en beroepspraktijk - kunnen worden bekleed door personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs, onder meer op voorwaarde dat ze het vereiste brevet hebben behaald, volgens haar immers ontoereikend is; dat de verwerende partij vraagt dat de gevolgen van de nietigverklaring, in geval van nietigverklaring volgens de versnelde procedure, alleen zouden gelden voor de betrokken ambten en in de tijd zouden worden beperkt, aangezien de examencommissies al in functie zijn;

Overwegende dat niet in redelijkheid kan worden aangenomen dat een beroep waarvan het onderzoek van de ontvankelijkheid en de gegrondheid onder meer de interpretatie van een decreet vergt, kennelijk gegrond zou zijn; dat het onderzoek naar de ontvankelijkheid enerzijds verscheidene vragen doet rijzen, onder

meer de delicate en ingewikkelde vraag of een feitelijke organisatie waarvan de statuten voor verschillende interpretaties vatbaar zijn, beroep kan instellen bij de rechter; dat het onderzoek naar de ontvankelijkheid anderzijds samenhangt met het onderzoek naar de gegrondheid en inzonderheid met het onderzoek van het eerste middel; dat in dat verband twee bewijsvoeringen tegenover elkaar staan; dat de toepasselijke regelingen volgens de ene bewijsvoering duidelijk zijn; dat er volgens de andere bewijsvoering geen grond is om het decreet in enge zin te interpreteren, bij gebrek aan een uitdrukkelijke andersluidende vermelding van de wetgever; dat geen van de beide interpretaties voldoende overtuigend is om zonder meer te kunnen worden gevolgd; dat daarentegen uit de voorhanden zijnde standpunten blijkt dat de interpretatie van het decreet - gesteld dat deze mogelijk is en dat het niet gaat om een volgens opportuniteitsoverwegingen aan te vullen leemte - alsook de verschillende vragen omtrent de ontvankelijkheid nader moeten worden onderzocht; dat er grond is om de zaak verder te behandelen volgens de gewone procedures,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De uitspraak wordt uitgesteld.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek omtrent de vordering tot schorsing voort te zetten.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negen juni tweeduizend door :

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

O. DAURMONT.